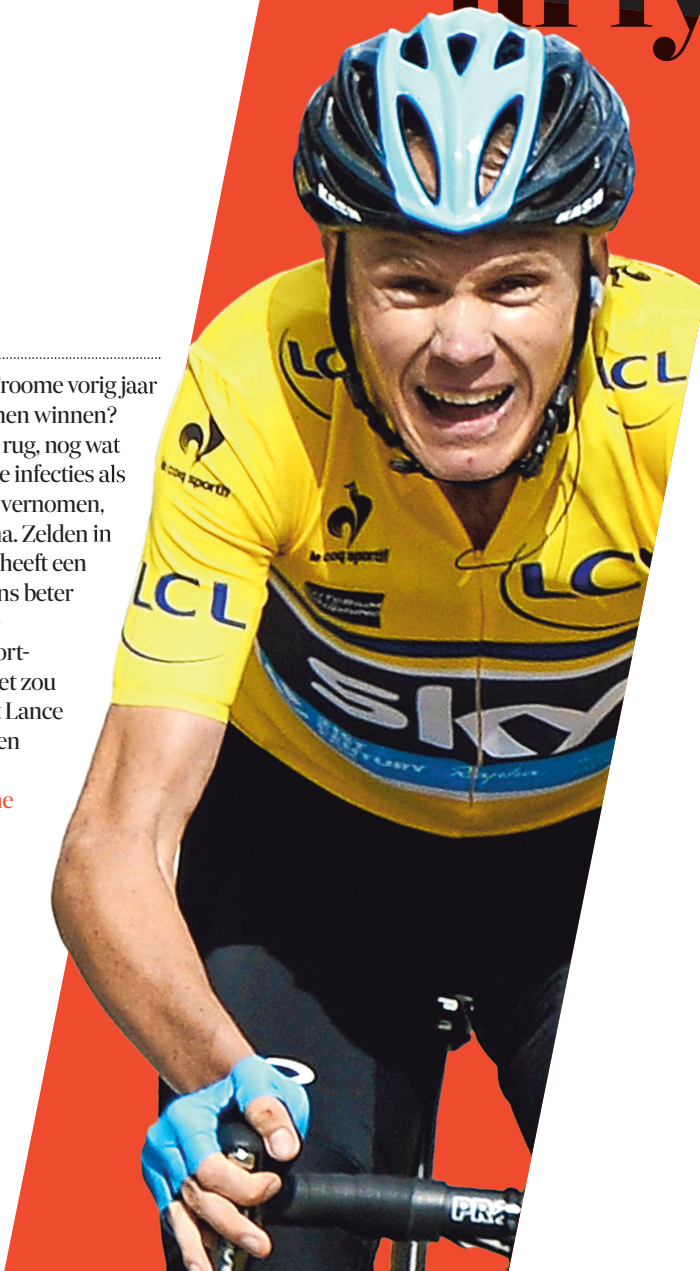


Out of Africa, in lycra

Op zoek naar de Afrikaanse versie van Lance Armstrong in Tourfavoriet **Chris Froome**

Hoe heeft Chris Froome vorig jaar ooit de Tour kunnen winnen? Bilharzia, slechte rug, nog wat occasionele zware infecties als tyfus en, onlangs vernomen, inspanningsastma. Zelden in de wielerschiedrijen heeft een ongezonere mens beter gepresteerd in de zwaarste aller sportwedstrijden. Of het zou ex-kankerpatiënt Lance Armstrong moeten zijn, natuurlijk.

Hans Vandeweghe



Met excuses voor het leedvermaak, maar wat heeft die David Walsh toch brute pech. Zich jaren aan een stuk op de borst kloppen als heksverbrander van Lance Armstrong, daar een boek over schrijven, en dan nog worden, om lucratief te landen als de excuusrus van Team Sky, c.q. de ghost writer van Chris Froome.

En dan in de maand van verschijnen van *The Climb* vernemen dat zijn Britse 'engel van zuiverheid' omwille van inspanningsastma geregeld aan de zware cortico's moet. Waar overigens minder mee is dan men wil aannemen, maar waarom staat dát nu net niet in het boek?

The Climb is een goed boek, maar het had moeten beginnen als *Out of Africa*, de film over Karen Blixen. 'I had a bike in Africa and I rode in the Ngorongoro Hills'.

Christopher Froome is geboren en opgegroeid in de suburb Karen (genoemd naar Karen Blixen) als een kleinkind van verarmde gemigreerde Britse koffieboeren – nog een parallel met Blixen. Zijn dagelijks trainingsparcours liep door de Ngorongoro Hills en langs de plek waar Karen Blixen haar lief Denys Finch Hatton begroef, nadat hij met zijn vliegtuig was gecrasht. Opgroeien deed hij bij zijn alleenstaande moeder, die het niet breed had, wat dan weer sport met het leven van Lance Armstrong.

Zijn leven tot zijn vijftiende is sowieso een spannend jongensboek. Het speelt zich deels af aan de rand van de sloppenwijk Kibera, waar nauwelijks een mzungu (blanke) zich riskeert, maar waar hij als dertienjarige het blanke kind aan huis wordt als hij bevriend raakt met leden van de plaatselijke fietsclub Safari Simbazi, waarvan hij wat later ook lid wordt. Tegenwoordig is Safari Simbazi een door hem ondersteund sociaal project.

Paspoorthopper

Toen Froome voor het eerst zijn neus aan het internationale fietsvenster stak, werd hij al snel 'de blanke Keniaan' gelabeld. Te vaak gebruikt, dat epitheton, maar als één atleet op de wereld dat verdient, dan wel hij. 'Ik ben een Brit, geboren in Kenia, maar wel een Brit', benadrukte hij vorig jaar om het Britse publiek voor zich te winnen in de populariteits-contest met Bradley Wiggins.

Hij loog en de Britten wisten ook wel beter. Hem viel nog geen orde of adellijke titel of wat dan ook in de schoot, en zijn accent is ook niet te situeren in een of andere Engelse regio.

Chris Froome is een volbloed Keniaan, in alles, behalve dan het huidpigment. Hij veranderde opportunistisch van paspoort toen hij zag dat hij als wielrenner uit Kenia in een doodlopende straat zat. De Britten, Team Sky-architect Sir Dave Brailsford op kop, waren maar wat blij om hem voor het eerst in zijn leven naar Engeland te halen en hem administratief te switchen.

En toch. Je kunt de man misschien uit Afrika halen, maar Afrika niet uit de man. Geboren en getogen op

hoogte (niet onbelangrijk), geleefd als een Keniaan (met twee pythons als huisdier), gegeten als een Keniaan (maïsdeeg ugali en de groente sukuma wiki), gefietst als een Keniaan (op een aftandse supermarktfiets en bumperklevend op de autoweg) en gesakkerd op zijn corrupte wielverbod, ook als een Keniaan.

Froome is een Keniaan, behoren tot de 0,2 procent of 67.000 blanken die in Kenia wonen. Op Wikipedia behoort hij inmiddels tot de vier grootste blanke Kenianen ooit, en dat is niet meer dan terecht.

Knal op de official

Het wielerminnende publiek kent Christopher Froome van de Vuelta van 2011, waarin hij tweede werd na Juan José Cobo en vóór zijn eigen kopman Bradley Wiggins, in wiens dienst hij reed en die hij op de stelling Angliru te lang moest bijstaan waardoor hij kostbare tijd verloor op Cobo.

Net voor die Vuelta stond Froome nog in de solden, herinnert ook Johan Bruyneel zich. 'Ik wilde een andere Brit, maar die had al getekend en toen prees Brailsford mij Froome aan. 'Het zit er in, zijn (fysiologische) waarden zijn schitterend maar bij ons komt het er niet uit.' Dat was vóór de Vuelta. Daarna zag iedereen wel zijn potentieel.'

Tot die Vuelta ging Chris Froome over de tong als Crash Froome. Er zit een leuk filmpje op YouTube – '3 worst time trials' – waarbij de belofte Froome rijdend voor Kenia, op het WK in Salzburg in 2006 van de start-helling afrijdt, zijn eerste bocht veel te wild neemt en knal een official overhoop rijdt.

Het jaar daarna rijdt hij voor een Zuid-Afrikaans continentaal team om al na één jaar een honderdcontract te ondertekenen bij het procontinentale Barloworld. In 2010 komt hij dan bij zijn huidige werkgever Sky terecht.

Van Lance Armstrong werd gezegd dat hij een beetje vreemd op zijn fiets zat, maar wat te zeggen van Chris Froome, de fietsende postbode die tegen alle regels van de biomechanica zondigt? 'Ik flapper met mijn ellebogen. Mijn Keniaanse trainingsmaats vroegen mij of ik dacht dat ik zo zou kunnen vliegen. Ik kan het niet helpen en ik weet dat het er niet uitziet.'

Handig

Ondanks die stijl, ondanks die vreemde carrière, is Froome een begenadigd wielrenner en bovendien ook handig. Niet alle wegen naar de top lopen dus via de Vlaamse Ardennen. Juist niet. Voor hem geen drie paar wielen en elk jaar een nieuwe fiets van zijn supportersclub. Zijn mama leefde randje armoele en zijn eerste fiets als puber in Kenia was een stuntfiets uit de supermarkt, waardoor hij meteen ook een aangeleerde cool heeft om zich op twee wielen uit de slag te trekken. Hij plooidte meteen zijn vork, en op zoek naar een fietsrepertoire leerde hij zijn Keniaanse vrienden kennen.

Wat Froome ook heeft geleerd in Kenia, is op grote hoogte zware inspanningen leveren. Als jonge fietser naat trainde hij al blokken van twintig minuten tegen hoge hartslagen, op 2.000 meter. Hij leerde rijden zoals de Keniaanse jongeren leren lopen: tegen en in de verzuuring, en langer dan anderen dat kunnen. Daardoor is hij nu een begenadigd tijdrijder en ook klimmer, sinds zijn gewicht drastisch is gedaald. In zijn biografie staan foto's van toen hij twintig was: hij woog toen tien kilo meer.

De Chris Froome van de laatste drie jaar behoort tot de topsporters die vrijwillig zijn toegetrokken tot de kleine club van atleten met anorexia atletica. Zoals uit de tweet hiernaast valt af te leiden, vinden het team en de verloofde van Froome (Michelle Counth) dat fantastisch. Het lijkt ook allemaal erger dan het is, want met

Froome heeft geleefd als een Keniaan (met twee pythons als huisdier), gegeten als een Keniaan en gefietst als een Keniaan (op een aftandse supermarktfiets)

1m86 en 69 geraapporteerde kilo's zit Froome nog op een BMI van 20. Zelfs met 66 kilogram zou hij nog binnen de gezonde BMI's zitten. Vergis u niet: Froome is erg mager, met vier procent vet. Zijn kilo's haalt hij vooral uit spieren en die wegen zeer zwaar.

Ziek, zwak, misselijk

Er is op medisch vlak wel van alles mis met Chris Froome en dat maakt zijn verhaal des te opmerkelijker. De laatste drie jaar is hij in vier verschillende landen bij acht dokters op consultatie geweest, is in zes klinieken onderzocht, heeft zes verschillende geneesmiddelen moeten nemen tegen vijf serieuze aandoeningen.

Dat waren uitgerekend zijn beste jaren, sinds 2011. In 2012 had hij de Tour al kunnen winnen, ware daar niet Bradley Wiggins, de man tegen wiens Tourdeelfame hij dit jaar hoogstpersoonlijk zijn veto stelde. Officer en Commander of the British Empire, Sir Bradley? My ass. Als de blanke Keniaan neen zegt, is het neen.

De meest vervelende van zijn medische aandoeningen was bilharzia, een typisch tropische ziekte veroorzaakt door parasieten die het lichaam binnendringen, iets wat hij wellicht heeft overgehouden van het zwermen in geïnfecteerd water als kind in Kenia. Jaarlijks



● De Froome van de laatste drie jaar is lid van de kleine club van topsporters met anorexia atletica. Kijk eens naar die benen. Zijn team en zijn verloofde vinden dat geweldig, getuige de tweet hierboven. © AFP / JEFF PACHOUD

Johan Bruyneel: 'Contador moet met Valverde spreken'

Ondertussen in Londen werkt de meest succesvolle sportdirecteur van de laatste jaren, Johan Bruyneel, tijdens zijn opgelegde sabatical ten gevolge van de Armstrong-affaire, aan zijn revalidatie. Hij herstelt van de beenbreuk die hij opliep bij het skiën. De Tour is niet zijn eerste bekommernis. Hij volgt het allemaal nog wel, maar hij zal zich beperken tot de ritten waarin iets zal gebeuren. Een voorspelling is een moeilijke affaire.

'Ik ben fan van Contador en ondanks alles wat er is geschreven over het jaar 2009 samen met Lance, heb ik een goed contact met hem. Ik vind – ook objectief – Contador de completere renner. Wellicht is Froome iets beter als atleet en is hij ook de betere tijdrijder. Sowieso zullen ze aan elkaar gewaagd zijn, als er niks bijzonders gebeurt.'

Bruyneel als mastermind in de volgauto zou zijn plan al klaar hebben. 'Ik zou Froome in een positie duwen dat hij de koers in handen moet nemen en ik zou een deal sluiten met Movistar. Die weten dat ze met Alejandro Valverde hooguit als derde kunnen eindigen, maar ze willen wel op dat podium. Hun ambities zullen een enorme invloed hebben op het koersverloop in Spanjaarden moeten elkaar daarin kunnen vinden. Alberto is een rascoureur met doorzicht, die heeft dat al lang in de gaten. Zijn grootste pech is evenwel dat hij Roman Kreuziger (foute bloedwaarden, HV) kwijt is, daarom acht ik de ploeg van Froome nu iets sterker.' (HV)

Een voorspelling: dit wordt nog maar eens de Tour van de verdachtmakingen en daar zal Chris Froome niks kunnen aan veranderen, ook niet omdat hij toegelid op de back cover van zijn boek heeft staan: 'Deze gele trui zal de tand des tijds doorstaan'.